

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: RÆVEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "RÆVEN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 239. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid79333/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

MØLLEHESTEN.

Hvi stirrer Du, Hest, fra det gamle Skur
saa sorgfuld ud i Guds Natur?
Om Jorden suse nu Vaarens Vinde;
men der er saa mørkt og skummelt inde.
Du vilde nok gjerne herud engang
i det høje Græs paa den grønne Vang?

Hesten, den svarede ej et Muk,
drog kun et tungt, et smerteligt Suk,
kunde ej klage og kunde ej græde,
sukked for Livets Frihed og Glæde,
synes, den var til Bedre skabt,
end at ødsle i Møllen sit Mod, sin Kraft.

RÆVEN.

Ræven lister sig til sin Hule:
Nu er det nok Tid, at jeg maa mig skjule;
i Østen glimter alt Dagens Spor.
Saa smutted den ned i den sorte Jord;
der skrege og græd med arrige Tunger
de smaa rødhaarede Ræveunger.

I Middagens Hede de fik dog Lov,
at lege lidt ved den kølige Skov.
Men Rævemoderen spejdede rundt,
at Ingen skulde forvolde dem Ondt;
til Jorden hun lyttende Øret pressed,
mens Ungerne valsed omkring i Græsset.

DUERNE.

Duerne sidde paa Husets Tag,
kurre i Solen den lange Dag.
Da kommer lumsk den blodige Glente,
vil sig en Steg mellem Duerne hente,
svæver paa mægtige Vinger i Sky,
stiger og synker og stiger paany.

Skytten sigter og skyder: Paf!
Ej, hvor blev da den Røver af?
Truffen han sank til Jorden med Hast.
Skytten ham nagled paa Muren fast,
Andre hans Lige til Varsel og Spot —
Nu kunde Røveren ha'e det saa godt.